

Latvijas Nacionālās frontes

LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

WWW.DDDLNF.COM

41

9771407993004

Latvijas Pasta nodaļas sākusies “DDD” abonēšanas kampaņa 2011.gadam!

“DDD” var abonēt gan uz dažiem
mēnešiem, gan uz visu gadu.

**ABONĒT VISAM GADAM IR
IZDEVĪGĀK!**

Abonēt gadam – **Ls 9,00**

Abonējot pasta nodaļā,
īpaša cena skolniekiem,
studentiem, pensionāriem –

Ls 7,00

Nevienam mēs Latviju nedodam

DEOKUPĀCIJA
DEKOLONIZĀCIJA
DEBOŁŠEVIZĀCIJA

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES LAIKRAKSTS
LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

“DDD” nav iebiedējams, tāpēc nepārstās paust patiesību un arī 2011.gadā rakstīs par to, ko citi preses izdevumi noklusē. Rosinām katru “DDD” lasītāju dāvināt jaunus abonementus saviem draugiem, radiem, tuviniekiem, kā arī bibliotēkām, valsts un pašvaldības iestādēm, šādi sniedzot reālu ieguldījumu latviešu gara spēka atmodināšanā!

“DDD” lasītāju skaita pieaugums liecina, ka Latvijā paplašinās domājošu cilvēku loks un latviešu tautā arvien dziļāk ieaug un nostiprinās izpratne par Latvijas pamatnācijas tiesību aizsardzības prioritāti.

Šajā numurā lasiet:
**LAI PARTIJAS
SEVI PARĀDA!**

→ 2. lpp.

**LATVIJAS
LAUKSAIMNIECĪBAS
ATTĪSTĪBAS
STRATĒGIJAS VĪZIJA**

→ 3. lpp.

**Nepakļausimies
“plikā karala”
psiholoģijai!**

Saruna ar gleznotāju Juri Ģērmani

→ 5. lpp.

KARMAS RATS GRIEŽAS

Saruna ar Latvijā dzīvojošu krievi Tatjanu Georgijevu

Tatjana Georgijeva: Esmu pastāvīga laikraksta “DDD” lasītāja. Šī patiesām ir visgudrākā avize Latvijā, vienīgā ar Sirdsapziņu un, kā sakā krievi, “с чистым сердцем” – ar pašciešas jūtam.

Nāku pie jums, jo nespēju noskatīties, kā latviešu pasivitāte un gulēšana visu tautu ved postā. Esmu etniskā krieviete, bet man rūp un sāp šīs zemes un tautas liktenis.

**KRIEVU ZEME
DEG NOZIEGUMU
DĒL**

Tatjana Georgijeva: Vasārā mēs visi redzējām, kas notiek ar Krieviju – dega milzīgas teritorijas. Tas bija kā Armagedons! Man atminā ir iespiedies briesmīgais skats, kā deg viss – debesis, koku galotnes, ari zeme. Deg viss, viss! Tā bija elle zemes virsū. No sākuma izjutu neizsakāmu žēlumu par redzēto, bet tad mani piepeši pārņema doma, ka tā ir taisnīgā Karma, kas strādā. Krievijai šis ir brīdinājums un sods reizē par to, kā tā izturējusies pret citām tautām, šajā gadījumā pret Latviju.

Viss, kas ar Latviju noticis pēc 1940.gada, ir prā-

tam neaptverami. Tas, kas nodarīts latviešu tau-tai, ir neiedomājami. Nav taču viduslaiki vai barbaru sirojumi, kad cilvēkus ved ar lopu vagoniem nomiršanai. Es pazistu vairākus, kas toreiz bija mazi bērnini. Viņus gluži vienkārši aizveda uz Sibīriju un izsēdināja tuksnē. Tur tos citādi nesaucha, kā vien par fašistiem; viņi bija tik mazi, ka pat nesaprata, kas tas tāds fašists, taču ar šo zīmogu mūžu nodzīvoja. Tā ir liela brūce latviešu dvēselē un milzīgs kauns Krievijai.

Diemžel Krievijas vēsturē vispār ir ļoti daudz tādu plankumu, kuru dēl kauns būt krievam. Esmu etniskā krieviete un saku to ar sāpēm! Tā kā Latvijā dzīvoju kopš mazotnes, tad mans galvenais kauns ir par to, kā Krievija ir iz-

**“Diemžel Krievijas vēsturē vispār ir
ķoti daudz tādu plankumu, kuru dēl
kauns būt krievam. Esmu etniskā
krieviete un saku to ar sāpēm!”**

turaējusies pret Latviju un latviešu tautu, pret visu Baltiju. Jo vairāk izzinu vēsturi, jo lielāks kauns pārņem...

DDD: Viens ir tas, ka no-

Šā gada vasarā Krievijā plosi jās neapturama uguns.

tika netaisnība vēsturē, bet daudz smagāks noziegums ir tas, ka tā joprojām netiek labota.

T.G.: Jums taisnība. Netiek gan labota, un tā tik tiešām ir viessmagākā pro-

Minēšu piemēru, kas visam nesen mani izsauca lielu sašutumu. Šā gada 5.oktobrī skatījos televīzijā LZK kanālu, un tur sēž jauns virietis, latvietis, – vārdū neatceros, bet sevi dēvēja par sociālantropologu. Viņam tika uzdots skatītāju jautājums, kā vērtēt to, ka cilvēki jau trīs paauzdzēs dzīvo Latvijā, bet negrib ne vārda runāt latviski. Atbilde, ko saņēmu, mani padarīja mēmu. Viņš sacīja, ka nevajag to vērtēt kā nelojalitātes pazīmi, jo visi esam dzīvojuši padomju laikos, kad latviešu valoda gluži vienkārši nebija vajadzīga.

Turpinājums 4. lpp.

ARĪ VIENS IR KAROTĀJS!

Saruna ar 1.jūlijā akcijas rīkotāju, bijušo lidotāju **Uldi Freimani**

nojis ar plakātiem uzslavēt “Vienotību” par nacionālo stāju, taču izrādījās, ka viņi ir liekuli.

1.jūlijā, nepilnas divas stundas pirms gājiena, man pakāj ieradās Drošības policija. Protokolā vairākkārt rakstīja vienu un to pašu, lai tikai novilcinātu laiku. Piedāvāju, lai pui-

“Nevajag gaidīt, ka Garda visu izdarīs mūsu vietā! Katram latvietim ir kaut kas jādara lietas labā, lai pārtrauktu tautas iznīcināšanas politiku.”

dēl policijai un dienestiem vajadzēja rīkot visu šo ambrāžu, ja tiesa gājienu bija atlāvusi. Biju pat plā-

kas beidz mulkoties, ka labāk uzspēlēt kārtis nekā nātās reizes rakstīt visādus pekstiņus.

Turpinājums 7. lpp.

DOMUBIEDRU KOPAS VĒSTULE

A.god. A.Gardas kungs!

Paldies par kārtējo "DDD" numuru.

Nevaram piekrist Jūsu uzskatam, ka vēlēšanu dienā labāk neiet vēlēt, sekojot jūsu priekšzīmei. Tie ir nepareizi signāli svārstīgiem latviešiem. Daudzi latvieši nesies balsot, bet krievi un to lidzskrējēji, visi Latvijas ienaudnieki, skries un balsos, un Saeimā dabūs lielu pārsvaru. Vai TO mums vajag? Tā būs lielākā ļaunuma atbalstīšana. Jo jūsu potenciālās balsis saņems reāli valsts ienaudnieki.

Nav arī jābalso par tām sīkpartijām, kuras neiekļūs Saeimā, jo arī tās balsis pievāks valsts ienaudnieki un kampēji.

Šķiet, Jūs labi zināt, kas ir MAZĀKAIS ļaunums, un ir tikai loģiski un pareizi to izvēlēties.

Paldies par deputātu melnā saraksta publicēšanu. Bet mūsu kopu tie neinteresē gandrīz neviens. Grīnblatu svītros, Seile nekandidē, un tā viņas jaunizvēlētā partija arī nav mūsu interešu lokā. I.Kalniņš vispār "neskaitās".

Viena no "DDD" lasītājām gribēja balsot par "Atbildību". Lūk, tā būtu lielākā bezatbildība. Valdis Lauskis vien ko nozīmē! Sarkanais funkcionārs no Daugavpils apmetis kažoku otrādi, bet savu dabu nav mainījis. Dienēvičs arī sevi nav pozicionējis kā valsts patriots. Tāpat citi šīs partijas biedri.

Cita jauna partija "Daugava – Latvijai" vienīgo glābīnu redz varjagu laiku atjaunošanā.

Neļaujiet, lūdzu, ka Jūsu vadītā LNF un avīze dezinformē lasītājus! Tie tāpat ir apjukuši.

Rādās, ka atkal uzvarēs nauda. Mūsu tauta bez "smaizeņu skalošanas" nevar un nevar iztikt. Ja kāds varētu izdomāt, kā novērst balsu skaitīšanas viltošanu, tam būtu jāpiešķir valsts apbalvojums. Varbūt varētu līdzēt e-balsošana? Tad arī nevajadzētu šķiest līdzekļus, uzticīt balsu skaitīšanu speciālai privātai firmai, kuras galīgi kaut kur ūdeni.

Palīdzi, Dievs, visai latviešu tautai!

Domubiedru kopa

LASĪTĀJAS VĒSTULE

Uzmanieties no krāpniekiem!

Gribēju pabridināt laikraksta "DDD" lasītājus par krāpniekiem, kas izmanto RPSIA "Rīgas satiksme" autostāvvietu aparātus.

Pirms pāris dienām novietoju automašīnu "Rīgas satiksme" autostāvvietā.

Iemetot naudu automātā, konstatēju, ka tas ir bojāts un būti neizdrukā. Kā parasti šādos gadījumos, zvanīju operatoram pa tālruni, kas norādīts uz aparāta. Vienīgais "jauminājums" – vieta, kur parasti norādīts tālruņa numurs, bija aizlīmēta ar glītu, nodrukātu uzlīmi ar RPSIA "Rīgas satiksme" rekvītiem un dežuranta mobilu tālruņa numuru. Izstāstīju operatoram, ka aparāts ir bojāts, un vienojāmies, ka mana automašīna var stāvēt noteikto laiku.

Kad atgriezos pie savas mašīnas, konstatēju, ka, pretej tam, kā bijām vienojušies, tā ir nobloķēta un piešrausta soda kvīts. Protams, uzreiz zvanīju tam pašam dežurantam, viņš man atvainojās par radušos kļūmi un solīja atbraukt pusstundas laikā un atbloķēt mašīnu. Pēc noteiktās pusstundas darbinieks neieradās. Pēc atkārtotiem zvanīem un laika atlikšanas ik pa 15 minūtēm visu beigās dežurants klausuli vairs necēla. Kopumā šādi nogaidīju vairāk par stundu.

Sašutusi par tādu nekaunību un neerībām, ko man sagādājusi šī dežuranta "klūda", piezvanīju uz centrālo RPSIA "Rīgas satiksme" tālruni, lai izteiktu savu neapmierinātību ar viņu darbinieku darba slisko kvalitāti, uz ko saņēmu atbildi, ka tā esot krāpnieku grupa, kas pēdējā laikā ir ļoti aktivizējies – aizlīmē ciet oficiālos stāvvietu telefonus ar saviem numuriem. Kad jautāju par šādas rīcības iemesliem un to, kādas sekas man tagad pēc tādas krāpšanas būs jāizjūt, operatore atbildēja, ka arī viņi, izmeklējot šos gadījumus, joprojām nav sapratuši, kāpēc tādi vispār tiek veikti. Jebkurā gadījumā – RPSIA "Rīgas satiksme" šobrīd strādājot, lai šos krāpniekus "izķertu".

Sods protams man tika atcelts, jo no savas puses biju rīkojusies atbilstoši noteikumiem.

Lai arī pagādām kaitējumu, izņemot velti iztērēto laiku, neesmu no šīs situācijas izjutusi, aicinu visus būt modriem un rūpīgi pārliecīnāties, vai norādītais tālrunis patiesām ir pierēķīs oficiālajam adresātam. Kā to izdarīt – tas paliek tā īsti neatbildēts jautājums. Kā ieteica RPSIA "Rīgas satiksme" operatore (šoreiz – īstā!), droši varam būt tikai par tiem numuriem, kas ir stingri un oficiāli iedrukati stāvvietu aparātu kopējos datos, kas ir vai nu iegravēti pašā aparātā, vai atrodas aiz speciālā plastmasa aizsargloga.

Lai veicas!

Lasītāja, Rīga

LAI PARTIJAS SEVI PARĀDA!

Lasītāji jautā, kā vērtējami vēlēšanu rezultāti?
Aivars Garda: Godīgi sakot – nekā!

Nevienas partijas programmā nav svarīgāko jautājumu risinājumu, kas nepieciešami mūsu tautai. Neviena partija neredz perspektīvu, kā jāattīstītās valstij. Neviņa partijā nav cilvēka, kurš izprastu Dzīvo Ētiku un tajā norādītos valstu un tautu at-

tīstības virzienus. Tāpēc šobrīd izskatās, ka viss vēl kādu laiku ies "pa pieskari", kā gājis līdz šim.

Pēc vēlēšanām daži lasītāji zvanīja un vaicāja, kā Latvijas Nacionālā fronte attiecas pret to, ka Saeimā iekļuvusi "Visu Latvijai"? Es atbildēju līdzīgi – šobrīd nekā. "Visu Latvijai!" biedriem sevi ir jāparāda kā drosmīgiem cīnītājiem, ko viņi līdz šim nav darijuši. Bijusi tikai viena reize, kad puši parādījuši varonību, puskaili salā stāvot pie Saeimas, protestēdam i pret Abrenes atdošanu Krievijai. Bet Dzīvajā Ētikā ir teikts, ka daudzi

cilvēki ir spējīgi uz vienreizēju varonīgu rīcību. Taču svarīgāka ir pastāvīga, ilgstoša, neatlaidīga cīņa iekdienā, parādot varonību arī it kā sīkās lietās, – un tāds varonībars ir ļoti grūts. Ja "Visu Latvijai!" to īstenos, tad, protams, mēs viņus atbalstīsim. Tāpat atbalstīsim arī citas partijas, ja tās mainīsies (kas diemžēl ir ļoti maz iespējams).

Pirms vēlēšanām saņēmām vēstuli no kādas Domubiedru kopas, kurā aizrādīts, lai avīze "DDD" nedeziniformē lasītājus, rakstot par to, ka LNF vadība neies balso Saeimas vēlēšanās. Bet kā gan mēs varam iet balso, ja zinām, ka vēlēšanas ir negodīgas?! Pat tad, ja tās būtu godīgas, mums nebūtu, par ko balsot. No savas puses novēlu Domubiedru kopai kļūt drosmīgākai, lai nākošreiz anonīmas vēstules vietā mums atsūtītu vēstuli ar parakstu.

Pirms mēneša saņēmām arī interesantu rakstu no daugavpilieša Aivara Gedroica par partiju "Visu Latvijai!". Pirms vēlēšanām to nepublicējām tikai tāpēc, ka īpaši neaģitējām ne par, ne pret kādu partiju. Tagad, kad vēlēšanas ir aizritējušas, nolēmām šo rakstu publēcēt, jo atsevišķas epizodes, kas tajā minētas, ir pazīstamas arī mums. Diemžēl dažos jautājumos varam teikt, ka Aivaram Gedroicam attiecībā uz "Visu Latvijai!" biedriem ir taisnība. Cerams, viņi ieklausīsies Gedroica veeligājā kritikā.

LASĪTĀJA VIEDOKLIS

Mana pieredze ar vislatviešiem

Aivars Gedroics

Biedrības "Latvietis" dalībnieks

NEVIENAS LATVIEŠU PATRIOTA VĒRTAS PARTIJAS

Līdz šim vienmēr esmu piedalījies visās pēc 1990.gada 4.maija notikušajās Saeimas vēlēšanās, turklāt uz 8. un 9.Saeimu arī pats kandidēju attiecīgi no "Mūsu zemes" un "Latviešu Latvijas" sarakstiem. Vienmēr esmu uzskatījis un arī pašlaik tā domāju, ka ar nepiedalīšanos vēlēšanās nelietīgajiem vartuviem mēs neko daudz izērāģēt nevaram, jo Vēlēšanu likumā nav noteikts minimālais balsotāju skaits, kas nepieciešams, lai vēlēšanas tiktū atzītas par likumīgi notikušām.

Vienlaikus piedalīšanās vēlēšanās (gan aktīvi, gan pasīvi) nekad nav bijis mans pašmērķis, un neuzskatu, ka būtu jājēt izvēlēties mazāko(?) ļaunumu vai

apmeklēt vēlēšanu iecirkni tikai tāpēc, ka "visi tā dara".

Šā iemesla dēļ esmu ignorējis gandriz visas vietējās pašvaldības vēlēšanas, jo nerēdzēju tajās neviena saraksta, kas būtu manai politiskajai nostājai vismaz daļēji atbilstošs.

Nu tās pats diemžēl jāattiecinā jaunumu vai

apmeklēt vēlēšanu iecirkni tikai tāpēc, ka "visi tā dara".

Šā iemesla dēļ esmu ignorējis gandriz visas vietējās pašvaldības vēlēšanas, jo nerēdzēju tajās neviena saraksta, kas būtu manai politiskajai nostājai vismaz daļēji atbilstošs.

Te nu man jāiebilst skaidri un gaiši: "Ja kāds vēl pēc to ilgstošās politiskās darbības degradējušos tēbistus vai sorosiesu apvienotību uzskata par nacionālām partijām, tad... man ar šādu cilvēku nemaz nav vērts sākt diskutēt, jo viņš ir vai nu apzināts provokators, vai radījums, kurš absolūti nekā nesaņēdz no politikas." No patiesi nacionāliem cilvēkiem (t.sk. arī no manis) šo politisko veidojumu virzienā jau ir izskanējis tik daudz kritikas, ka pat oligofrēnam vajadzētu saprast to īsto būtību. Ja nu kāds to tomēr nespēj vai negrib saprast – lai tad arī paliek tālāk savā tumsonībā!

Šoreiz gribu pievērsties arī jau manis gana kritizētās, bet tomēr tautā kopumā mazāk pazīstamas partijas *Visu Latvijai!* darbības izvērtēšanai.

Daži lēttīgi tautieši sprīzē apmēram šādi: "Nu, jā, tie tēvzemnieši jau gadiem sēž Saeimā, saraduši ar citām partijām, atsālējušies un degradējušies nacionālajā zinā, bet nu, kad viņiem pieplūdis kļāt jauni, svāgi spēki no vislatviešiem, tad gan sie atkal sasparošies un kļūs par krietniem latviešu tautas interešu aizstāvjiem!"

Te nu man jāapbēdina šādus *jautinjus* un jāpasaka viņiem skaidri un gaiši: "I neceriet, mīliši, nekā tāda nebūs!"

Vislatvieši, manuprāt, ne ar ko nav labāki par sevi jau neskaitāmas reizes degradējušiem *tebeušušiem!* To spilgti apliecinā šīs kustības, kas vēlāk pārtapa partijā, līdzīnējā darbība, kurās izvērtēšanai pēdējo 10 gadu laikā tad nu nolēmušā rakstā pievērsties.

Mani izbrīnīja arī Raivja vadītās kustības politiskās darbības izpausmes.

Tā neko daudz nerūnāja par dekolonizāciju, par Latviešu pirmtiesībām

Latvijā, iepēmē neskaidru, izvairīgu nostāju saistībā ar iestāšanos ES, toties plāsi propagandēja abstraktu patriotisma jēdzienu, aicinot pat vākt parakstus sāda mācību priekšmeta ie-

gulāri publicēties. Jaunajam censonim **Raivim Dzintaram** bija izdevies iegūt izdevēja **Leonarda Inkina** uzticību, kurš atvēleja savā avīzē nozīmīgu vietu šīs kustības aktivitāšu atspoguļošanai, kā arī reizēm pat atļāva viņam vai kādam no viņa draugiem pildīt avīzes numura redaktora pienākumus. Te nu man iznāca pirmā saķeršanās ar Raivi.

Biju uzrakstījis rakstu un vēlējos, lai tas tiktū publicēts īsi pirms 20.aprīļa. Te nu radās problēmas, jo L.Inkins paziņoja, ka attiecīgo avīzes numuru veidošot Raivis, kurš nevēlēties publicēt šādu saturu rakstu. Man tad nācās pārītāt, vai viņi jau būtu saņēmušies vietām un

Drīz vien mani ļoti izbrīnīja Raivja un viņa komandas nevēlēšanās piedalīties A.Gardas organizētajā sacerējumu konkursā, kas vēlāk tika izdoti grāmatā *Nevienam mēs Latviju nedodam*, kā arī vēlākajā konkursā par Dekolonizācijas likumprojekta izstrādi."

Raivis nu būtu galvenais, bet Leonards – numura redaktors, ja jau pirmsākot, ka mūs ir gana daudz atšķirības. Mani izbrīnīja arī Raivja vadītās kustības politiskās darbības izpausmes.

Tā neko daudz nerūnāja par dekolonizāciju, par Latviešu pirmtiesībām

Latvijā, iepēmē neskaidru, izvairīgu nostāju saistībā ar iestāšanos ES, toties plāsi propagandēja abstraktu patriotisma jēdzienu, aicinot pat vākt parakstus sāda mācību priekšmeta ie-

istumu viņa apgalvojumos, kaut arī nevarēju racionāli izskaidrot, kāpēc man tas tā liekas.

PIRMS ASTONIEM GADIEM

Drīz vien mani ļoti izbrīnīja Raivja un viņa komandas nevēlēšanās piedalīties A.Gardas organizētajā sacerējumu konkursā, kas vēlāk tika izdoti grāmatā *Nevienam mēs Latviju nedodam*, kā arī vēlākajā konkursā par Dekolonizācijas likumprojekta izstrādi. Tāpat Raivis ar saviem biedriem neatbalstīja citu A.Gardas domrakstu konkursu par homoseksuālisma ideoloģijas un prakses kaitīgumu.

Turpinājums 6. lpp.

PIRMA SAKERŠANĀS

Pirmoreiz par šāda politiska veidojuma eksistenci es uzīzināju, šķiet, 2000.gada beigās vai 2001.gada s

LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAS ATTĪSTĪBAS STRATĒGIJAS VĪZIJA

Andrejs Lucāns

Pensionēts zemnieks,
lauksaimnieks,
agronoms Burtniekos

Turpinājums no
iepriekšējā numura

PĒDĒJOS 20 GADOS NOTIKUSI TIKAI LEJUPSLĪDE

Vēsturnieks Edgars Andersons ir sniedzis vērtējumu par 1938.gada Latviju: "Latvija plauka un ziedēja, un latviešu tauta brīvos apstākļos bija sasniegusi vēl gadsimtos nepiedzīvotu garīgās un saimnieciskās labklājības līmeni."

2007.gadā Latvijas lauksaimniecībā bija nodarbināti 107 000 darbspējīgo, tika saražota lauksaimniecības izejprodukcija par 413 (50% no pirmskara summas) latiem uz vienu valsts iedzīvotāju, izmantojoti 49 procenti no pirmskara lauksaimniecībā izmantotās zemes. Tā ir spilgtā liecība par laukos strādat nemotīvojušo valsts politiku un valsts saimniecisko virzību vispār. To apstiprina 175 000 oficiālo bezdarbinieku, plus vismaz 25 000 neregistrēto bezdarbinieku, plus vairāk nekā 100 000 uz ārzemēm darbu meklēt aizbraukušo.

Par mūsdienās sasniegto neko glaimojošu nevararam teikt, un nav arī dzirdēts. Pēdējo 20 gadu lauksaimniecības attīstības rezultātu nav iespējams vērtēt kā sasniegumu. Tā ir bijusi izteikta lejupslīde, ko nespēj aizēnot 1899 saimniecību (1,43% no visu saimniecību kopskaita, ar 32,7% no visas lauksaimniecībā izmantotās zemes un vidējo platību 293 ha vienai saimniecībai), kas lielākas par 100 ha, ieviestie globalizacijas un industrializācijas brīnumi.

Sodienas Latvijā tiek ie-dibināta moderno industriālo muižu lauksaimniecība, to pamatojot ar vajadzību ražot pietiekamā daudzumā lētāku un konkurēspējīgāku produkciju – protams, bez pierādījumiem.

LAUKSAIMNIECĪBA KĀ BIZNESS

Industriālais lauksaimnieciskais lielražošanas bizness, salīdzinot ar spekulatīvo uzpirkšanas un tālakpārdošanas vai banku biznesu, vismaz rada materiālas vērtības un no-

šāda redzes viedokļa vērtējams pozitīvi. Un tikai! Taču pēc būtības tas ir sociāli nelielas, bieži vien parazitiskas, saimnieciski nevajadzīgas šķiras bizness. Patiesībā tā tiek radīta agrārā sistēma – **naudas sūknis industriālo lielražotāju banku kontos**.

Šis naudas sūknis darbojas **uz latviešu zemniecības vairākuma rēķina** un dod iespēju nelielam lauku īpašnieku skaitam savākt peļņu, kurai būtu jānodrošina siksaimniecību, mazo un vidējo zemnieku ģimeni saimniecību normālas ekstenses un attīstības iespējas. Tautas vairākumam šis ir celš bez perspektīvas, tātad – **strupceļš**.

Radītā sistēma būtībā ir muižu restaurācijas ceļ ar to pavadošajām sekām. Tas ir gājums pret latviešu tautas interesēm un tiesībām – tātad visnepietnākais Latvijas valsts pastāvēšanas apdraudējums.

Lauksaimniecības problēma neslēpjās konkurencējākas produkcijas saražošanas nodrošināšanā pārtikai, rūpniecībai un eksportam, ko mēģina piedevēt vienīgi industriālajiem ražotājiem un kas neatbilst patiesibai. Problēma ir **latviešu tautas un Latvijas valsts pastāvēšanas un attīstības būtisko priekšnoteikumu (nacionālā, sociālā, demogrāfiskā, audzināšanas, pēctecības, skološanas, vides, kultūrvides, valsts drošības, perspektīvas) nodrošināšana**. Šos priekšnoteikumus never sniegt industriālās lielaimniecības, samazinot laukos darbavietas un apdzīvotibas blīvumu un degradējot vidi un kultūrvidi.

No lielsaimnieku izteikumiem (pat no jaunās līmeni) neko nedzīrdam par nacionāli valstiskajiem, garīgajiem uzstādījumiem lauksaimniekiem, izņemot vajadzības paplašināties un palielināt ienēmumus, kaut arī tas notiek ar daudzu mazo zemnieku saimniecību izspiešanu.

Lai izstrādātu latviešu tautai atbilstošu, ilgtspējīgu lauksaimniecības attīstības stratēģiju, **nepieciešams izvēlēties starp lauksaimniecību kā biznesu un kā dzīvesveidu**.

Lauksaimniecība kā bizness ir komercdarbība, pēlnas darījums. Tā ideāls ir maksimāla peļņa par jebkuru cenu. Bizness principā ir egoistisks un amoralis, kura ideja ir nostādnes bez dvēseles. Bizness ir atkarība kā narkotikas vai azartspēles, un tas tiek realizēts likuma robežās un ārpus tā. Mūsdienu ekonomiskā krize ir šāda biznesa sekas. Ja biznesu mēģina sasaistīt ar nacionālā atbildīguma, taisnīguma un morāles principiem, tad tas vairs nav tas bizness, uz ko mēs tiekam aicināti un spiesti un kas atbilst iepriekš apskatītajai industriālajai lauksaimniecībai.

LAUKSAIMNIECĪBA KĀ DZĪVESVEIDS

Lauksaimniecība kā dzīvesveids – šāda saimniekošana neizslēdz biznesu, bet reizē ir atbildīga par prioritāro pienākumu un nacionālo uzdevumu, par videi un sabiedrībai draudzigu darbību, atbildību pret latviešu tautu un valsti, latviešu īpašumā esošās zemes saglabāšanu to valdījumā un nodošanu nākamajām latviešu paaudzēm attīstīku un sakoptāku, kā paši to esam mantojuši.

Lauksaimniecība kā dzīvesveids ir garīgās un materiālās pasaules uzskatu apvienojums. Tā kopsaucējs ir zemes mīlestība, kas ieaudzina zemniekā morālo apziņu – godbījību, cienu, pienākumu un atbildību pret priekšējā darbu, upuriem, ģimeni, kaimiņiem, sabiedrību, dabu un valsti, harmonisku sasaistīti ar materiālo un finansiālo realitāti. Zemnieka ģimenes mājoklis – lauku sēta – ir vide, kur uzplaukst patriotisms, izaug mīlestība un atbildība pret savu zemi, tautu un valsti. Industriālās lauksaimniecības biznesa noslieces pārstāvju darbībā un izteikumos nekā tāda pamānīt nevar. Lauksaimniecība kā dzīvesveids izslēdz dzīšanos pēc peļņas par katru cenu un ar jebkādiem līdzekļiem, tomēr tas arī nedod

kopdzīves organizācijā galvenais spēks ir un paliek brīva cilvēka griba, bet ne kāds ārpus cilvēka stāvošs spēks – zemes ražīgo spēku attiecības. Lielsaimniecību aizstāvji uz to saka: "Paliks tas, kas ienesīgāks. Valdīs tāda saimniecības forma, kura dod vairāk atlikuma un kura vairāk rāzo. Bet, tā kā lielsaimniecība ir tehniski ražīgāka, tad tai pieder nākotne un uzvara." Šis uzskats ir konservatīvas dabas pārpratums, kas iedvests no vispāreja konservatīvismā darbā un domāšanā un izskaidrojams ar psiholoģisko inerģiju svētūt visu pastāvošo, kas iziet uz materiālo vērtību un spēku pieaugumu. Siksaimniecību aizstāvju ideoloģija par augstāko mērķi nostāda cilvēka personības vērtību pieaugumu, viņas brīvību un neatkarību darbā, bezgalīgu attīstību un izveidošanos. Pēdējās vērtības siksaimniecība vairo un krāj, lielsaimniecība – aspiez un iznīcina... Siksaimniecības lauksaimniecībā ir daudz dzīves spējīgākas, jo, kā statistika rāda, lauksaimniecības krīzēs lielsaimniecības sabruk, bet uz viņu drupām izaug siksaimniecības." (Aleksandrs Mednis "Agrārais jautājums un zemes reformas Latvijā", 1924.g.)

Latvijas lauksaimniecības industrializācija, biznesa glorificēšana un centieni to balstīt uz sīkzemnieku rēķina ir alkātības

"Lauksaimniecība kā dzīvesveids ir garīgās un materiālās pasaules uzskatu apvienojums."

pamatu apšaubīt šādu saimniecību ražotspēju, kā to pierādīja pirmskara zemniecība.

Ja Latvijas valsts izcīnīšanas un dibināšanas pamatā būtu bijusi biznesa ideja, mums, latviešiem, šodien nebūtu savas valsts. Ja ģimenes, skolotāja, ārsta vai mākslinieka dzīves galvenais vadmotīvs kļūtu tikai bizness, tad grūti iedomāties, cik kropļīga veidojas cilvēku sabiedrība un vai vispār tā vēl pastāvēs nākotnē. Ja bizness industriālajā veidolā tiks uzspiests lauksaimniecībai, zemniecība tās vēsturiskajā un nacionālajā izpratnē beigs eksistēt (un lidz ar to arī latviešu tauta un kultūra).

"Cilvēces attīstībā, brīvā darbā un sabiedriskās

secinājumi. Lauksaimniecība un nacionālais jautājums ir viens veseleums. Lauksaimniecības degradācija un iznīcināšana ir latviešu tautas un Latvijas valsts pamata degradācija un iznīcināšana.

Turpinājums sekos

VALODAS KONTROLES NODAĻAS DARBI

LATVIEŠU VALODAS SARDZĒ

Valsts Valodas centra Valodas kontroles nodaļa, izskatot Latvijas Nacionālās frontes iesniegumu, šā gada 27.septembrī sodīja ar naudassodu SIA "IMMO LUXURY" māklere I.Mazurenko. Administratīvais

Вид на жительство с видом на море

Baltic Sotheby's INTERNATIONAL REALTY
PADVA UN PARTNERI BALTLIA

Tel.: +371 47762155
balticsothebysrealty.com

Tel.: +371 67846407
www.padva.lv

sods piespriepts par Valsts valodas likuma 21. panta 4. un 5. daļas prasību pārkāpumiem, kas bija saskatāmi Jūrmalā, Jomas ielā 83, uzņēmuma "Baltic Sotheby's International Realty" biroja skatlogā. Tur veselu mēnesi publiski "rēgojas" reklāmas plakāti ar tekstiem bez tulkojuma valsts valodā. Kā tika uzsvērts LNF iesniegumā, "ipaši rupjš Valsts valodas likuma pārkāpums, mūsuprāt, saskatāms uzņēmumu "PADVA UN PARTNERI BALTLIA" un "Baltic Sotheby's International Realty" kopīgajā reklāmas plakātā ar tekstu tikai krievu valodā: "Вид на жительство с видом на море". Plakātā redzama arī interneta mājas lapas adrese: www.padva.lv, kurā informācija atrodama tikai krievu valodā."

VVC Kontroles nodaļas vadītājs Antons Kursītis atbildes vēstulē uzsvēra, ka šie pārkāpumi pēc administratīvā soda saņemšanas tikuši novērsti. Kā laikrakstu "DDD" informēja jūrmalnieki, tā tiešām – aptuveni nedēļu okupantus aicinošais krievvalodīgais plakāts ir bijis novākts no skatloga. Taču pēc tam tas atkal "rēgojas" savā ierastajā vietā. LNF ir pazīnojusi Antonam Kursītim par atkārtoto pārkāpumu, par ko vainīgajiem, ie-spējams, būs jāsamaksā ar daudz lielāku sodu.

Aicinām "DDD" lasītājus informēt gan mūsu avīzi, gan Valsts valodas centra Valodas kontroles nodaļu par ikvienu gadījumu, ja redzat plakātus un publiskus uzrakstus tikai svešvalodā, ja kāds okupants jūs neapkalpo pietiekami saprotamā latviešu valodā, vai citiem Valsts valodas likuma pārkāpumiem.

**Valsts valodas centra
Valodas kontroles nodaļa**

**Vadītājs Antons Kursītis
Galvenā inspektore Dzintra Kadile**

Adrese: K.Valdemāra iela 37

Rīga, LV-1010

e-pasts: dzintra.kadile@vvc.gov.lv

Tālr.: 67334633, 67331814

KARMAS RATS GRIEŽAS

Turpinājums no 1. lpp.

Tatjana Georgijeva: Cilvēki ir pie tā pieraduši, un mums par to nav jāuztraucas. Viņš to pasniedza tik mierigi, kā normu! Un tā var pateikt latvietis – gados jauns, turklāt speciālists! Ko tāds sociālantropologs dos Latvijai? Tikai galvas jaiks.

DDD: Vai arī tās nav tā sauktās integrācijas sekas, ja latvietis, dzīvojot krieviķā vidē, samaitājas, degradē domāšanu un sāk uztvert nenormālu par normālu?

T.G.: Domāju, jā – tā jau ir degradēta domāšana. Tāpēc es, būdama krieviete, cenšos pašiem latviešiem paskaidrot: "Nu, mīlie draugi, izdarjet, lūdzu, tādu mazumīpu – runājiet savā zemē savā valodā!"

DDD: Baisi, ka esam nedzīvojušies tik tālu, ka šādas lietas ir jāatgādina jums – krievu sievietē...

T.G.: Bet ir jāatgādina, un tas jādara skāļi! Kā teicis Aivars Garda, vajag radīt krievvalodīgajiem, okupantiem, kas nerunā latviski, diskomfortu. Latvieši, ar krievvalodīgajiem runājot krieviski, ir radījuši viņiem te pārāk ērtus apstākļus. Pietiek, tā vairs nevar! Tad jau viņi nekad ar jums latviski nerunās. Latvijā ir pilns ar tādiem, kas visu mūžu te nodzīvojuši, bet latviski nerunā.

ĪSTENUS KRIEVUS ŠOKĒ OKUPANTU UZVEDĪBA

Tatjana Georgijeva: Šejenes krievvalodīgie loti atšķiras no Krievijas krieviem. Kad brauc ciemos uz Krieviju, tur mani draugi pat nespēj noticēt, kā tā var būt, ka cilvēki, kas Latvijā nodzīvojuši piecēsmit gadus, neprot latviski? Viņi domā, ka es pārspileju. Bet es skaidroju, ka patiesībā ir vēl slikstāk, jo daudzi saprot lat-

LASĪTĀJA VIEDOKLIS

Cik daudz Saeimā pasēdēt gribētāju!

Bruno Bārs

Bezparteijsks,
bijušais valsts kontrolieris

tri, gan valsts uzņēmumu padomnieki, gan citi "pasēdētāji" ar savu bezatbildību vai nemākulību veicina tautas grimšanu nabazībā un latviešu izmiršanu arvien paātrinātā tempā. Uz šī fona ir saredzams, kā iestājusies dziļa krīze.

Ko darit? Uz šo jautājumu ukraiņu tauta atbildēja ar mierīligu (bez asinsizliešanas) oranžo revolūciju, bet gruzīnu tauta – ar rožu revolūciju. Mēs varam atbildēt ar,

viešu valodu, taču apzināti nerunā. Tāda ir viņu attieksme. Šī informācija daudzus šokē. Grūti saprast, kā var būt tik zems dvēseles kultūras līmenis, bet tāds tas okupantiem acīmredzot ir.

Vienmēr esmu jutusies daudz tuvāka latviešiem nekā krieviem. Taču mani loti skumdina, ka latviešu pasivitāte ir novērusi visu tautu loti lielā nelaimē.

Ir taču pēdējais brīdis atjēgties!"

Nesen sabiedriskajā transportā dzirdēju divus krievus savā starpā sarunājamies. Viņi sprieda, ka Latvijas valsts vispār nekad nav eksistējis, Lejūns toreiz 1920.gadā iedeva latviešiem valsti, bet latvieši paši to pazaudejuši. Arī tagad – divdesmit gadus pēc neatkarības atgūšanas – kur esam nonākuši? Neviens cits, kā vien paši latvieši to ir aizlaiduši vēja. Beigās viņi secināja, ka latvieši neprot savu valsti vadīt, jo ir ģenētiskie kalpi... Tāda diemžēl, jāatzīst, ir loti daudzu šeit dzīvojošo krievvalodīgo attieksme.

DDD: Jūs pieminējāt apzīmējumu – "ģenētiskie kalpi". Man, kā latviete ar sāpēm ir jāsecina, ka mūsu varas pārstāvji pēdējos divdesmit gadus tik tiešām ir demonstrējuši kalpu un tautas nodevēju dvēseles. Arī man ir kauns par tādiem saviem tautiešiem, kas patiesām uzvedas kā kalpi, un tas ir labākais, mazākais, ko par viņiem var pateikt.

T.G.: Tā ir... Es nezinu, kā vēl lai latviešiem paskaidro, ka jādzīvo ar pašcieņu, jāmil un jāgodā sava valoda, kultūra un vēsture.

Vēl nesen, kad šeit viesojās Maskavas pilsētas mērs Dmitrijs Lužkovs, TV5 ziņās viņš atklāti patēica, ka krievu valoda Latvijā būs valsts valoda. Lūk, te atkal nostrādāja Kar-

mas likums. Aizbraucis atpakaļ uz Maskavu, Lužkovs tūlīt dabūja *pa galvu* – tika atbrīvots no sava amata.

Tik tiešām liekas, ka kaut kas šajā ziņā ir sakusītējies, **Karmas Rats ir sā-**

godīgi. Ja vēlēšanas notiek negodīgi, tad tāds jautājums, protams, ir lieks. Taču jebkurā gadījumā dažādās aptaujās un citur bija loti daudz cilvēku, kas apliecināja atbalstu vecās valdības darba turpināšanai. Kāpēc? Vai viņiem prātiņš par išu, atmiņas nav?

DDD: Tas nozīmē, ka cilvēki nav palikuši gudrāki, turklāt viņiem vēl ir gana labi.

T.G.: Acīmredzot.

Vēl ir viena lieta, ko es jau kopš padomju laikiem nebeidzu latviešiem skaidrot un atkārtot. Uzsveru, ka visa pamatu pamats ir valoda. Ja paši latvieši nerunās latviešu valodā, neviens cits to nedaris. Jūsu valoda, māksla un kultūra ir jūsu bagātība. Tās ir vērtības, kas jums jāapzinās, jo tieši tās cels jūsu nacionālo pašapzinību.

cis redzami griezties. Uguns elle, kas plosījās Krievijā, bija veids, kā visa valsts saņēma pa galvu. Bet, ja latvieši atkal būs tik pasīvi, nekas nemainīsies, paliks tikai slīktāk.

Braucu pa pilsētu, skatos – plakāts "Paēdušai Latvijai"... Labi, es piezvanišu, noziedošu to latu, aiznesušu kādas mantas uz Sarkano Krustu. Bet cik tad ilgi tā var? Iedomājieties, 1100 ģimenes ar maziem bērniem cieš badu. Mūsu laikos tas ir neiedomājami. Latvijā ir tik bagātīga, auglīga zeme, latviešu rokas prot strādāt, kā gan var cieš badu?

DDD: Kas noticis ar cilvēkiem?

T.G.: Es nezinu, kāpēc latvieši ir tik pasīvi. Vai patiesām viņi bija izlūtnāti ar tām padomju laiku pasviestajām padačkām, ubagu dāvanām?

Lasot Dzīvo Ētiku, es saprotu, ka par visu būs jāatlīdz, un man liekas, ka tas sākas!

DDD: Krievijā deg zeme un debesis, Latvijā cilvēki cieš milzīgu trūkumu un bādu, okupanti mīda mūsu zemi, kā un cik vien vēlas... Vai tas kārtējo reizi nenorāda, ka tautām beidzot ir jānāk pie prāta?

T.G.: Bet kāpēc Latvijā ir ievelēta tā pati valdība? Šo jautājumu uzdodu, pieņemot, ka vēlēšanas notiek

gā ir patiesām traģiskā stāvokli, es to varu apgalvot, jo redzu situāciju no otras puses.

Turklāt latviešu vidē ir loti daudz nodevēju. Piemēram, kā varēja iedot pilsonību tādam Kamīnevam, kurš, kā lasīju, tiesas sēdē, būdams pilsonis, nesaprata pat to, ka viņam prasa nosaukt savu vārdu! Nevaru neko droši apgalvot par konkrēto gadījumu, taču, domāju, loti daudziem Latvijas pilsoniba ir, taujas valodā sakot, pārdota. Bijuši vairāki skandāli par šo tēmu. Latvijā ir loti daudz kangaru.

DDD: Tas nozīmē, ka cilvēki nav palikuši gudrāki, turklāt viņiem vēl ir gana labi.

T.G.: Acīmredzot.

Vēl ir viena lieta, ko es jau kopš padomju laikiem nebeidzu latviešiem skaidrot un atkārtot. Uzsveru, ka visa pamatu pamats ir valoda. Ja paši latvieši nerunās latviešu valodā, neviens cits to nedaris. Jūsu valoda, māksla un kultūra ir jūsu bagātība. Tās ir vērtības, kas jums jāapzinās, jo tieši tās cels jūsu nacionālo pašapzinību.

PAR CILVĒKA PAŠCIEŅU

DDD: Ko jūs ieteikt latviešiem?

Tatjana Georgijeva: Izcilais režisors Nikita Mihalkovs, ko uzskatu arī par loti gudru cilvēku, teica: "Nastojašim patriotom svojei Rožini možet būt tolko čelovek s čuvstvom sobsvennogo dostoinstva!" ("Par istenu savas Dzimtenes patriotu var būt tikai cilvēks ar pašcieņas jūtam!").

Tie ir dzīli vārdi! Ja tev ir šī "čuvstvo sobsvennogo dostoinstva", ja tu jūti sev muguras savu zemi, savu tautu, vēsturi, tad tu esi stiprs cilvēks. Es novē-

BOT! МЫ УЖЕ ТОПАЕМ НА РОДИНУ!

OKUPANTIEM IR JĀPAMET LATVIJA!

Tatjana Georgijeva: Es nesaprotu, kas notiek ar latviešiem – vai viņi gul?

Man loti sāp viss, kas notiek apkārt, it īpaši tas, ko dzīrdu, dzīvojot krievu rājonā. Bet ilgi tā turpināties nevar – jānāk kādām pārmaiņām. Krievijā būs jāatlīdz par to, ko tā ir nodaļusi. Taču, ja Krievija atlīdzēs, bet latvieši vienalga gulēs, atkal nekas nesānaks...

Man ir loti daudz jautājumu latviešiem. Divdesmit gadus latvieši ir tikai runājuši un plēsušies savā

Es redzu, ka joprojām turpinās latviešu tautas okupācija, kolonizācija un rusifikācija. Bet tajā ir arī pašu latviešu mazdūšības nopelns."

starpā, bet darbi nav sekosuši – tikai tukšas plāpas. Tāpēc nav novērstas okupācijas sekas, jo visiem ir loti labi kaut ko plāpēt no savas siltā kaktiņa.

DDD: Bet jūs taču piekrītat, ka okupantiem ir jāpamet Latvija?

T.G.: Protams, par to nav šaubu! Tas bija jau sen jāpanāk.

Vienīgie izņēmumi ir tie nedaudzies, kas pārliecinoši ir izrādījuši cieņu un lojalitāti pret latviešu tautu. Bet pats mazākais, kā pret otru tautu, kuras zemē dzīvo, var parādīt lojalitāti, cieņu un simpatijas, ir runāt šīs zemes tautas valodā. Tas ir pats mazākais! Tomēr diemžēl jāatzīst, ka liela daļa krievvalodīgo nav gatavi pat tādu mazumīnu cieņu parādīt.

Mani tautieši tagad loti aktivizējas pilnīgi pretējā virzienā. Viņi domā tāpat kā Lužkovs, negrib latviešu valodu ne mācīties, ne tajā runāt. Viņiem šeit ir dzīvokļi, pensijas – viņi te jūtas loti omulgi, veikalos, iestādēs ar šiem runā krievi. Tiem viss ir kā uz plāpēt salikts. Nezinu... latviešu valoda vismaz Ri-

du, kā kāds krievvalodīgais kārtējo reizi latvietim atlīdzēs, kāpēc latvieti, es praktiski vienmēr iejaucos. Faktiski sanāk, ka provocēju skandālu.

DDD: Aizstāvat latviešus un latviešu valodu?

T.G.: Jā.

DDD: Kāda ir latviešu reakcija šādā situācijā.

T.G.: Dažāda. Bieži tas ir pārsteigums, taču kopumā visai bieži ari paši latvieši manu pozīciju neizstāv. Diemžēl loti bieži es palieku viena ar savu nostāju par to, ka krievvalodīgajam ar latvieti jārunā latviski, bet latvietim nav jāatlīdz krievi... Es loti bieži šādi "skandalēju" (smējas).

DDD: Kas jūs mudina aizstāvēt latviešu tiesības?

T.G.: Man vienmēr ir patikuši latvieši. Skolas laikā varēja brivi izvēlēties: mācīties latviešu valodu vai nemācīties, un es mācījos. Vienmēr esmu jutušies daudz tuvāka latviešiem nekā krieviem. Taču mani loti skumdina, ka latviešu pasivitāte ir novērusi visu tautu loti lielā nelaimē. Ir taču pēdējais brīdis atjēgties!

lu ikvienam šādi sajusties. Aicinu latviešus celties un meklēt savās dvēselēs šīs personīgās pašcieņas, vērtības pilnās jūtas. Jums tās tur ir daudz un pamatoši daudz, tikai paši latvieši to neredz.

Es milu šo zemi un tautu un nekad nebrauktu. Nevis tāpēc, ka esmu te pieradusi dzīvot, bet gan tāpēc, ka esmu iemīlējusi šo zemi un tautu, un man ir šī "čuvstvo sobsvennogo dostoinstva". Esmu etniskā krieviete, bet pilnībā jūsu, tas ir, saaugusi ar latviešiem. Esmu šajā zemē un tautā ieaugusi. Un, ja, nedod Dievs, kaut kas notiks, te sāksies karš, es stāvēšu plecu pie pleca ar latviešiem. Es cīnīšos par jums, lai arī cik man būtu gadi.

Tie krievvalodīgie okupanti, kas šeit dzīvo loti labi, saprot, kā viņi izturas, un viņi nemainīsies. Vienīgā izēja latviešiem ir atcerēties par "čuvstvo sobsvennogo dostoinstva", un runāt tikai savā valodā. Jūs esat saimnieki, tā ir jūsu zeme! Citur nekur uz šīs planētas jūs to nevarēsit, jo tikai te ir jūsu zeme. Tad beidzot sāciet arī uzvesties kā saimnieki! Un kā saimnieki arī pieņemiet likumus par deokupāciju un dekolonizāciju.

Latviešu valodas nākotnē vairs nebūs, ja nenovērsisit okupācijas sekas. Paši esat sevi zemē nometuši. Tāpēc vēlreiz, lūdzu, latvieši, saņemieties un vismaz runājiet latviski! Nebūs jūsu valodas, nebūs Latvijas. Viss – cita ceļa nav!

Intervēja Ilze Liepa

Nepaklausimies “plikā karaļa” psihologijai!

Saruna ar gleznotāju Juri Ģērmani

*Turpinājums no
iepriekšējā numura*

KĀ NOKLŪT 100 “IKONU” PULCIŅĀ?

DDD: Kāda ir mākslas politika Latvijā?

Juris Ģēmanis: Tikušas radītas 100 “ikonas” – vienīgie mākslinieki, par kuriem raksta, runā un kurus rāda televizijā, “bida” uz ārzemēm, jo tauta taču nevar būt bez savas pārstāvniecības mākslā. Bet

J.G.: Tieši šādi tiek attīti. Pēc tam viņi man saķa: tu tā nevari! Bet es tik tiešām nevaru šādu bezkaunību uzzimēt un uzrakstīt, jo negribu to darīt, man tas ir pretīgi. Bet viņš, lūk, to var.

Mākslas zinātnieks Jānis Borgs: Jau astoņdesmitajos gados sāka slavēt graffiti – sienu mālējumus. Tā esot māksla, 21.gadsimta jaunā cilvēka garīgā izpaušme! Viss tiek attaisnots, pamatots un nopietni analīzēts no mākslas teorijs viedokļa. Šī esot cil-

vēku – piemēram, viena roka garāka par otru, tad to var redzēt. Tāpat, ja portretiskā līdzība nav panākta vai radīta nelaba izteiksme, katrs to redzēs un uzreiz pateiks, jo pastāv kritēriji. Bet tajā “atzītajā” mākslā, par kuru iepriekš runājām, nav nekādu kritēriju, tāpēc cilvēki nespēj novērtēt, un viņiem var iestāstīt visādās mulķības. Vienkārši cilvēki tic, ka mākslinieks kaut ko ir īpašu jutis, domājis... Bet ko īsti – to bez paskaidrojuma nevar saprast (bieži arī pats mākslinieks). Daži funkcionētāji mēģina uzminēt, kas tas par rēbusu.

DDD: Ne ērti atzīties, ka neko tur īpaši nesaskati un karalis patiesībā izskatās pliks, vai ne?

J.G.: Tieši tā. Bet kādreiz ir arī tā, ka uzgleznotā ainavīna, un tajā arī nekā nav. Jo katrā darbā ir jābūt kaut kādai jaunatklāsmei, kas liek saprast, kāpēc mākslinieks ir to radījis.

DDD: Varbūt šeit tiek veidota sabiedriba, kas uzņemtu Rietumu mēslus?

J.G.: Iespējams.

NEPRĀTS TIEK IZPLATĪTS CENTRALIZĒTI

DDD: Atliek secināt, ka eksistē kāds vispasaules centrs, kurš virza visu šo neprātu mākslā, jo grūti noticēt, ka dažu gadu laikā Latvijā tik daudzi kā pēc pavēles sajūk prātā.

Juris Ģēmanis: Šāds centrs noteikti ir.

DDD: Ne tikai radītāji, bet arī skatītāji paliek jociņi. Cilvēkiem iestāsta, ka plikais karalis nav pliks.

J.G.: Šodien, lai cik tas dīvaini izklausītos, man būtu jāatsakās no reālisma. Viņi to neuzskata par mākslu – šī esot dabas kopēšana.

DDD: Nu, jā...

Lai paši pamēģina skaisti nokopēt Lielā Mākslinieka radito darbu!

J.G.: Tas neesot radoši.

DDD: Mākslinieks tācū nevis kopē dabu, bet gan savā darbā pauž ideju par tās diženumu, daudzveidību, smalkumu. Šāda māksla veicina garīgo attīstību. Bet ko gan attīsta mūsdienu “novitāšu” meklētāji? Vai tiesām vispirms ir “jā-najūdzas”, lai mūsdienās kļūtu par atzītu mākslinieku?

J.G.: Jā, tā var teikt. Sizofrēniķi tik tiešām tiek atzīti – tādi tajā “ikonu” pulciņā ir vairāki, turklāt vi-

si to zina. Bija viena izstāde, kurā varēja aplūkot izslavēta mākslinieka darbus ar kaut kādiem nesaproptamiem embrijiem, dzimumloceļiem, uzrakstiem... Pilnīga perversitāte!

DDD: Un tādi tiek atzīti?

J.G.: Tā ir.

Vēl kas. Mākslinieku reālistu darbos katrs, kurš kaut cik orientējas, var saskatīt kļūdas. Ja esmu nepareizi uzgleznojis cil-

vēl noteikti nē. No dabas viņi vispār ļoti maz zīmē, toties studenti sacer savas idejas...

DDD: Tas ir kā – sacer?

J.G.: Mācīšanās notiek tādējādi, ka pasniedzējs uzdod uzdevumu un nemaz nenāk apskatīties darba

lāk noteikti nē. No dabas viņi vispār ļoti maz zīmē, toties studenti sacer savas idejas...

DDD: Jaunie mākslas zi-

nātnieki un mākslinieki zi-

na visādus angļu, amerikā-

nu, vācu uzvārdus, kurus es

nemaz nezinu, bet latvie-

šu māksliniekus viņi nepa-

zīst. Tas ir tāpat kā skolās

netiek mācīta Latvijas

vesture.

Vēl padomju gados pabi-

Juris Ģēmanis ar kundzi Lūciju Kleini personālizstādē Aizrobežu mākslas muzejā 1991.gadā.

veikšanas procesu. Studentam vajag pašam uztasīt darbu – tas var būt abstrakts vai vienalga kāds, bet galvenais ir prast to pamatot. Pedagoģs uz studenta darbu nemaz neskātās, ja tam blakus nav vesels traktāts, ko viņš ir ar to domājis. Ja topošais mākslinieks ir uzvilkis divas melnas strīpas, tad jāprot izstāstīt, kā, piemēram, melnie spēki cīnās ar baltajiem, vai kaut ko tam-līdzīgu... Un tikai tad pasniedzējs paskatās un vērtē. To sauc par konceptuālo mākslu.

Konceptuālā māksla parādē nosaukti ideju. Mākslinieks pasaka: es tā domāju, un viss.

DDD: Tātad nolikšu zābaku uz galda, nosaukšu to par “Nokirni”, un tā būs māksla, vai ne?

J.G.: Bet jums vēl īpaši būs jāpamato, kāpēc tā ir nokirne. Vārdu sakot, māksla jēdziens ir bezjēdzīgi paplašināts līdz bezgalibai – tagad viss ir māksla. Ja kāds kaut kā izpaužas, tā jau ir māksla...

Mana meita Agnija Mākslas akadēmiju beidza 1991.gadā, notika studentu apmaiņa ar Brēmenē. Varbūt 1.kursā viņi kaut ko vēl mazliet mācās zīmēt, bet vē-

lāk noteikti nē. No dabas viņi vispār ļoti maz zīmē, toties studenti sacer savas idejas...

DDD: Jas, tas ir vājpārī!

Turklāt šādā gaisotnē tācū

tieku audzināti arī mākslas

kritiki, zinātnieki?

J.G.: Jaunie mākslas zi-

nātnieki un mākslinieki zi-

na visādus angļu, amerikā-

nu, vācu uzvārdus, kurus es

nemaz nezinu, bet latvie-

šu māksliniekus viņi nepa-

zīst. Tas ir tāpat kā skolās

netiek mācīta Latvijas

vesture.

Vēl padomju gados pabi-

ju Gruzijā, tur visi gruzini zināja, ka viņiem ir sena kultūra, kristietība no 4.-5.gadsimta, bet krieviem tikai no 10.gadsimta, un tā tālāk. Vini ar to lepojās. Bet pie mums divdesmit gadus spriedelē, vai mācīt, vai nemācīt Latvijas vēsturi. Absurds!

DRĪZ NĀKS ATJAUNOTNE!

DDD: Izskatās, ka mērķtiecīgi tiek iznīdēta latviešu kultūra, viss tiek plānveidi-

gi virzīts, lai latvieši zaude-

tu savu nacionālo identitā-

ti.

Juris Ģēmanis: Loti mērķtiecīgi! Man tas izskatās kā pilnīgi ieplānots un pārdomāts pasākums. No pašiem latviešiem arī daudz kas atkarīgs – lie-tuvieši un igauņi tik ļoti ne-

palaižas.

DDD: Tur gan arī ir šā-das degradācijas proble-mas. Turklat tieši Latvijā ir visvairāk okupantu, koloni-stu, kas atstāj graujošu ie-spaidu uz latviešu nacionā-lās kultūras attīstību un tautas pašapziņu.

J.G.: Šis ir bijis PSRS stratēģiskais centrs. Tagad politiskā kolonizācija ir nomainīta ar ekonomisko kolonizāciju – skaties, visādi gazpromi utt. Iedomājieties, Latvijas politiķi pieņem kādu lē-

mumu, kas Maskavai ne-

patīk, un tie neņem latvie-

šu šprotes... pēkšņi tajās

parādījušies par daudz

dūmu...

DDD: Latviešu pazemo-jums kolonistu klātbūtnes un krievvalodīgās vides dēl ir iemesls pašapziņas trū-kumam un tautas izšķiša-nai, jo nav jau ar ko lepo-ties.

J.G.: Es cerēt,

Ja paklausāmies, daudzi latvieši tik tiešām saka: nu, ko tad mēs va-ram... Tas ir ļoti sliks sim-ptoms.

DDD: Jūs taču piekrītat, ka dekolonizācija ir jāveic ne tikai tāpēc, ka tas ir tais-nīgi un tiesiski, bet arī tā-pēc, lai glābtu latviešu na-cionālo kultūru?

J.G.: Tie, kas ir naidīgi Latvijas neatkarīgajai val-stij, ir jāsūta prom.

DDD: Varbūt mums jā-aiziet līdz galējai kritiskai līnijai, lai celtos augšup?

J.G.: Jā, un šis kritiskais punkts tuvojas vai ir jau pienācis. Varam cerēt, ka nāks atjaunotne.

Katrā ziņā es nevaru ne-ko mainīt visā šajā apla-majā virzībā, kas te Latvi-jā notiek. Varu tikai ar sa-vu darbu turēties pie vērti-bām, pie ideāliem. Savā mākslā es konsekventi pa-lieku pie reālisma, kādū esmu mācījies, kā to esmu izpratis. Ari man kādreiz gribas kaut ko pamēģināt jaunu, un tomēr to daru ša-jās robežās, kur varu ielikt savu meistarību. Latvie-šiem būs vismaz viens, un noteikti vēl kāds, kas nav paklāvies tai absurda jai “plikā karaļa” psiholoģijai.

Tas, protams, nenozīmē, ka visi mani darbi ir izdevu-sies, labi un ģeniāli, bet ta-jos neeju pret savu sirds-apzinu.

DDD: Arī viens ir cīnī-tājs. Jo vairāk latviešu mākslinieku izkops savu meistarību un strādās sa-kaņā ar sirdsapziņu, vei-cinot nacionālās kultūras attīstību, jo mazāks ietek-mes spēks būs degradējošās mākslas politikai, un tad latviešu kultūra atdzims.

J.G.: Es cerēt.

Intervēja
Līga Muzikante

Juris Ģēmanis “Pašportrets”

LATVIJA UZDZĪTA UZ SĒKĻA

O. Gailums

Pagājuši 20 gadi pēc valsts neatkarības atgūšanas, kad gājām uz barikādēm, cerējām, ka paši varēsim lemt savu likteni un dzīvot labklājības valstī. Šo gadu laikā mūsu cerības un ilgas pēc plaukstošas Latvijas sabruka. Nav mums ne demokrātijas, ne brīvības. Valda naudas vara. Arvien tiek ievēlēti negodigi, alkatigi politikāni, kuriem valsts intereses ir pēdējā vieta.

20 gadi cilvēka mūžā ir daudz, arī valsts dzīvē nav maz. Varējām sasniegt Eiropas valstu videjo labklājības līmeni, kā tas notika pirmskara Latvijā, kad valsts veidošanu sākām no nulles. Pēc kara rūpniecība bija sagrauta, rūpnieci iekārtas izvestas uz Krieviju, bet kādi rezultāti tika sasniegti! Tad valsts vadītāji domāja, kā veicināt ražošanu un ekonomisko attīstību.

Citādi tas notika 90-to gadu sākumā, pēc neatkarības atjaunošanas. Mūsu valsts likteņa "lēmēji" necentās veicināt ražošanu. Pirmajā vietā viņiem bija personiskās un partiju intereses. Neatkarību atguvām ar vērtīgiem ipašumiem un ražošanas iespējām, taču premjers **Godmanis** deklarēja, ka rūpniecība un lauksaimniecība mums neesot vajadzīgas... Latvija būsot banku un pakalpojumu sniedzēja valsts. Te nu ir mūsu rezultāti...

Sākās mērķtiecīga, plānveida rūpniecības sagraušana. Ražošanu izbeidza

VEF, RAF, Rīgas Vagonu rūpniecība, Alfa un citi uzņēmumi, kaut arī VEF varēja modernizēt un saglabāt ražošanu, RVR bija gatava ražot vagonus Krievijai un tramvajus Latvijai...

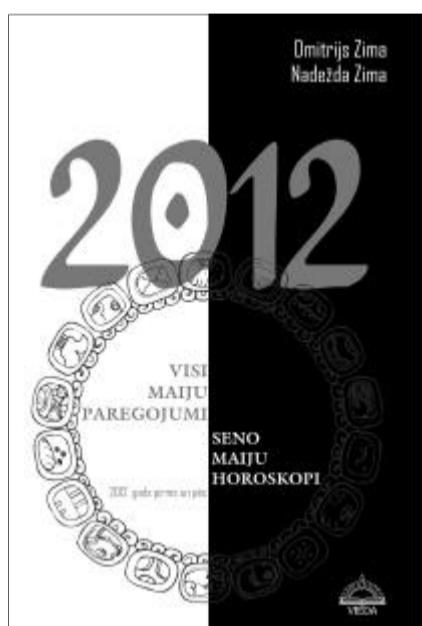
Prāta vēl viens nevalstiskas domāšanas pīmers. 90-to gadu sākumā **Latvijas Traumatoloģijas un Ortopēdijas institūts** bija loti tuvu tam, lai sāktu ražot endoprotezes. Taču pie varas nāca kungi, kuri vēlējās likvidēt institūtu uzsāktos. Lūk, citās no intervijas ar pasaulesvēno kīrurgu, akadēmīki Viktoru Kalnbērū žurnālā "Klubs" (04.2010.):

"1990. gada 7.augustā kīrurgs saņēma dokumentu, kas apliecināja, ka Krievija vēlas pasūtīt 52 000 ārējās fiksācijas aparātus. Vajadzēja saņemt Veselības ministrijas piekrišanu, bet man atteica. Ja mēs sāktu pildīt pasūtījumu, valstī ienāktu nauda. Ja slimīcīai piederētu savu ražotne, pēc apmēriem tas būtu tas pats, ja Traumatoloģijas institūtam blakus atrastos "Grindeks". Mans tiešais priekšnieks bija veselības ministrs, kurš man neatļāva Krievijai aparātus pārdot. Tā ražotni nogremdeja un pēc ceturtem gadiem arī institūtu."

Smags trieciens mūsu ekonomikai bija cukurrūpniecības sagraušana. Apsolītie miljoni bija lamatas, lai cukuru neražotu. Pārtrauca ražošanu un Jelgavas rūpīcas korpusus nodzināja līdz ar zemi.

Turpinājums 8. lpp.

JAUNA GRĀMATA

zīsities ar indiāņu horoskopiem, kuru pamatā ir dzīvības un dabas ritmi, kas iešifrēts jau mūsu gēnos. Lasot grāmatu, katram ir iespēja viegli noteikt savu maiju horoskopa zīmi un uzzināt, kādas rakstura iezīmes pats Liktenis jums paredzējis.

Pēc maiju kalendāra 2012.gada 21.decembri beigsies mūsu – Piektās Saules – laikmets. Seno maiju atziņās, iespējams, atradīsīt atbildes par to, kādus notikumus šim laikam sola maiju pareģi, kāpēc iepriekšējie laikmeti ir beigušies katastrofālī un kāpēc teikts, ka šis piektās laikmets beigsies citādi, jo mūsu civilizācija neies bojā. Grāmatā izlasīsīt, kādi globāli notikumi un satrīcinājumi cilvēcei gaidāmi, iespējams, jau vistuvākajā laikā, jo nav noslēpums, ka mums priekšā ir Lielo Pārmaiņu laiks, un tikai katra paša ziņā ir iespēja izzināt un saprast, kā to sagaidit.

LASĪTĀJA VIEDOKLIS

Mana pieredze ar vislatviešiem

Turpinājums no 2. lpp.

Es jautāju, kāpēc tā, bet skaidru atbildi nesaņēmu, vien aplinkus mājienus par domstarpibām ar Gardas k-gu reliģiska rakstura jautājumos un tamlīdzīgas atrās.

Tomēr uz 2002.gada Saeimas vēlešanām *Latviešu partijas* sarakstā kopā ar A.Gardu nolēma kandidēt arī *Visu Latvijai!* biedrs **Juris Bušs** (pats "fiwers" Raivis to vēl nevarēja darit, jo nebija sasniedzis 21 gada vecumu). Jau pēc nepilna mēneša, kad *Latviešu partija* rīkoja piketu pie Izraēlas vēstniecības (kurš gan reāli nemaz nenotika), protestējot pret zvērībām, ko šis valsts ar-

naudiņu! *Jaunlaicēni* to mēr nebija gatavi momētā sākt tuvas attiecības ar Raivja kompāniju – sak, ej nu sazini, kas tie par *fruktēm*, varbūt vēl izrādīsies politiskie ekstrēmistī – labāk turēties no tādiem pa gabalu, tādēļ nekādu atbildi *vislatvēniem* nesniedza. Raivis pēc tam sazinās līdzekļos ilgi un diktī sūrojās par viņam nodarīto netaisnību un JL "tuvredzību", kurš nespējot novērtēt, kāda cildena jaunā maina *repūtēm & co* augot *vislatviešu* rīndās.

Es tad pajautāju Raivim, kādēļ viņš vispār piņas ar tādu, no ārzemēm finansētu, pret nacionālas,

"Vēl šopavasar, uzaicināts uz Streipa vadīto pārraidi, nabadziņš minstīnājās kā karstu kartupeli mutē paņēmis, kad pidars viņam tieši uzprasīja, kāda tad ir vislatviešu apvienības attieksme pret t.s. "seksuālajām minoritātēm"?"

mija pastrādā pret pales-tiniešiem, *vislatvietis* tūdaļ paziņoja par savu demaršu, publiski norobežojoties no šādām, viņaprāt, *fāsi-stiskām* aktivitātēm. Kā vēlāk minētais puisis taisnojās, tas esot bijis nepieciešams, jo viņa darba devējs Rīgas domē ir līcis noprast, ka piedališanās "ekstrēmistiskā rakstura izlēcienos" varot viņam maksāt ienemamo amatu. Dabiski, ka arī Raivis Dzintars pilnībā atbalstīja šādu savu kolēga rīcību. Tas bija pirms, bet nebūt ne pēdējais gadījums, kad VL! nonāca atklātā konfrontācijā ar A.Gardu un citiem radikāli noskaņoti Latviesu Patriotiem.

2002.gads, kā zināms, bija slavens arī ar to, ka sevi pieteica odiozā bijušā Latvijas Bankas prezidenta **Eināra Repses** izveidotā partijele *Jaunais Laiks*. Katrs, kurš daudz-maz orientējās politikā, uzreiz saprata, kas stāv aiz šī viltuspatriotiskā veidojuma – tās ir cionistu-masonupederastu mafiozās ložas un to naudas maisi. To, protams, saprata arī Raivis un viņa draugēli, tāpēc, manuprāt, tūlīt centās *pielīmēties* klāt šai kompānijai, cerot, ka kāda kripatiņa no lielā naudas biruma atkritis arī viņa *brandzai*.

Jāatzīmē, ka Raivis pats un arī citi vislatvieši, atšķirā no, piemēram, manis, savās publikācijās nekad nav pieminējuši augstāk minēto mafiozo ložu esamību. Tas, protams, nenozīmē, ka viņi tik tiešām nezina par tām vai netic to eksistencei, gluži vienkārši viņi, iespējams, grib ar tām sadarbeties, lai tiktū pie varas *pīrāga*, tāpēc tās arī nekrītizē.

Lūk, tad nu, atsaucoties uz JL publiski izteikto gatavību sniegt atbalstu patriotskām jauniešu organizācijām, VL! uzreiz bija klāt kā saukti – mēs tie esam, dodiet mums solīto

Patriota lomu.

Taču atgriezīsimies 2002. gada beigās. Pēc Latviešu partijas neveiksmīgā starīta 8.Saeimas vēlešanās, *vislatvieši* nekavējoties nāca klajā ar paziņojumu – viņi esot sapratuši savu klījūdu, un tagad politiskājā ziņā būsot **mazāk radikāli** (izcēlums mans! – *Autors*). Te nu kā zvīnas nokrita no acīm – tie taču nav nekādi Patrioti, vini tikai pietēlo tādus, lai tiktū pie varas un naudas, cits nekas viņiem nav vajadzīgs! Piedevām saņēmu ziņas no savām paziņām liepjāniekiem, ka Raivis regulāri braukājot uz šo pilsētu, jo esot *uznēmīs sakarus* ar nekaunīgo lielkrievu šovinistu, okupantu **Jevgēniju Osipovu**. Nu man vairs nebija nekādu šaubu par to, kas ir VL, un es uzsāku sazinās līdzekļos tās nesudzigu kritiku.

Drīz vien pēc tam saņēmu draudus no jau iepriekšminētā Jura Buša, ka pret mani arī tikšot uzsākta tāda pati pretdarbība, savukārt Raivis tēlotā pārsteigumā vaicāja, kāpēc es pēkšņi esot sācis mainīt savu attieksmi pret viņiem. Atbildēju, ka viņi paši ir mainījušies uz sliktu pusi, un mana darbība ir logiska atbildes reakcija.

Nosodījumu Raivja kompānijai izteica arī A.Garda un pārējā LNF vadība. Rezonanse nebija ilgi jāgaida – datortimekļi parādījās stulbas satīriskas

Nacionālistiem arvien pāslītinājās arī tā iemesla dēļ, ka viņš intervījā latviešu un okupantu sazinās līdzekļos regulāri mēdza uzsvērt, cik "labs" un "parreizs" patriots viņš esot pretstatā Gardam un citiem "neprātīgiem ekstrēmistiem". Raivis regulāri zākāju A.Gardu ar viņa reliģiski-filosofiskās pārliecības dēļ, dienu no diejas apgalvojot, ka Dzīvās Ētikas piekritejs nevarot būt Latviešu Patriots, lai arī cik drosmīgus un radikālus uzskatus tāds cilvēks paustu.

Mani, godīgi sakot, pārsteidza tas, cik mierīgi un savaldīgi reaģēja A.Garda uz šādām puišēļa izdarībām, neatbildot uz rupjību ar rupjību un pat mēģinot skaidrot, ka Dievs visiem ir viens un Viņa pielūgšanas veidu atšķirības dēļ latviešiem nebūtu savā starpā jānādojas, ja vien viņu politiskie uzskati ir pietiekami līdzīgi. Lieki būs teikt, ka Raivja kompāniju šāda Gardas k-ga nosvērtā rīcība nespēja būtiski ietekmēt...

NESKAIDRA NOSTĀJA BŪTISKOS JAUTĀJUMOS

Arī ar jau minētās avīzes *Latvietis Latvijā* redaktorū L.Inkinu Raivim attiecas paslītinājās tiktāl, ka viņš tika atstādināts no

"Es tad pajautāju Raivim, kādēļ viņš vispār piņas ar tādu no ārzemēm finansētu, pret nacionālas, Latviskas valsts ideju izteiki naidīgi noskaņotu politisko grupējumu?"

paskvilas, kurā tika rupji, nekātri izsmiets A.Garda, es un citi viņam līdzīgi domājošie, bez tam portālā www.latvians.lv un vēlāk arī citās interneta vietnēs parādījās ar maniem iniciāliem parakstīti kretīniski komentāri. (Starp citām, man zināms, ka Raivītā satrieca fakti, ka šī portāla ipašnieks A.Prūsis tājā ievietoja dažus manus rakstus, ka viņš nekavējoties esot pārtraucis sadarbi ar minēto personu – lai viņu [Raivi] neuzskatītu par līdzīgu man.) Lūk, šādā piektklasnieka cienīgā līmenī mums atriebās Raivis&Co!

Iespējams, arī pašlaik tāda veida izdarības no viņu puses aktīvi turpinās, piemēram, portāla www.delfi.lv forumā. Protams, tādējādi viņi jau parāda tikai paši savu stulbumu un zemo garīgās attīstības līmeni, jo neviens normāls cilvēks, kurš pazīst mani un regulāri lasa manus rakstus, nesajauks manis patiesi rakstīto ar tām stulbibām, ko manā vārdā, pilnīgi iespējams, *iepostē* kaut kādi vislatvieši!

Tātad Raivja kompānijas attiecas ar Patiesiem

šī laikraksta redīgēšanas un veidošanas. Tas gan jauno cenzori neuztrauca, jo viņš jau bija atradis sev darbošanās nišu citā, daudz plašāk un ievērojamākā sazinās līdzeklī – *Lauku (Latvijas) Avīze*. Tās faktiskais vadītājs **Volde-mārs Krustiņš**, vecs komunisti, kurš savulaik PSRS okupācijas gados baudīja nepārprotamu "cekas" un "čekas" uzticību, nu tēloja nacionālistu. Viņa vadītā avīze arī parasti ir bijusi pret čekas maisu atvēršanu un nav nosodījusi homoseksuālistu aktivitātes, izvēloties labāk par viņiem vai nu kļusēt, vai runāt tikai labu, – sie divi faktori vedina domāt, ka tautā klistošās domas laikam tomēr nav bez pamata...

Istus, patiesi radikāli noskaņotus Patriotus Krustiņu avīze bieži mēdza vai nu ignorēt, vai apliekt ar dubliem, kā, piemēram, Liepājas drosmīgo jaunieiti **Guntaru Landmani**, kurš 20.gs. 90.gados publiski atteicās dienēt L(P)S(R) armijā. Tāpat samazgu šaltis saņēma arī pērkopkrustieši...

Turpinājums 8. lpp.

ARĪ VIENS IR KAROTĀJS!

Turpinājums no 1. lpp.

Uldis Freimanis: Ja tā patiešām notiks, tad varu secināt, ka policija, mani aizturot, rīkojusies pretlikumīgi. Galu galā iznāks, ka **Dombrovskis** ir kūdījis **Mūrnieci** rīkoties nelikumīgi. Katrā ziņā es vērsīšos prokuratūrā, lai Dombrovska rīcība tiktu izvērtēta.

DDD: Pēc likuma policija bija nevis jūs jāaiztur, bet jārūpējas par jūsu rīkotā pasākuma drošību.

U.F.: To saka arī tiesibargs. Pat ja tūkstoši stāvētu ar mietiem un traucētu tiesas atlautā gājiena norisi, policijai būtu jādara viss, lai gājiena dalīnieki neskarti varētu noklūt līdz Brīvības piemineklim. Bet mūsu valstī viss ir otrādi. Tā vietā, lai Drošības policija preventīvi aizturētu tos, kuri gatavojas izraisi provokācijas un traucēt kārtību akcijas laikā, aizturēja tās organizētajus – mani un cilvēkus, kuri bija atnākuši, lai piedalītos tiesas atlautā gājienā.

SPECDIENESTI PILDA VARAS DOTOS UZDEVUMUS

DDD: Kādēļ, jūsuprāt, Latvijā izveidojusies tik absurdā situācija, ka policija un drošības dienesti aizstāv nevis pamatnācijas – latviešu, bet gan okupantu tiesības?

Uldis Freimanis: Die nestos strādājošie dara to, ko viņi liek. Kamēr Latvijā būs tik daudz kolonistu un okupantu, nekas nemainīs. Tās ir muļķības, ka kādu var ar likumi pie spiest mīlēt latviešus vai latviešu valodu. Mēs varam pieņemt, kādus valodas likumus vien vēlamies, tāpat lielais šakālu bars tos ignorēs un turpi nās runāt krieviski.

Vienīgais, kas mums jādara, ir Latvijas Nacionālās frontes formulētā pozīcija – jāveic deokupācija un dekolonizācija. Cita ceļa gluži vienkārši nav! Kolonistiem un okupantiem ir jāaizbrauc. Krievijai pašai krievus vajag kā ēst, jo pat "ČAS" raksta, ka dzelzceļa rase draud pārņemt Krieviju.

DDD: Tātad situācija Latvijā uzlabosies tikai pēc deokupācijas un dekolonizācijas?

U.F.: Protams. Iekams nav veikta dekolonizācija, visa tā muldēšana par lat-

samuka visi partijnieki, kuri baidījās zaudēt amatust. Viņi toreiz taisija karjeru un turpina to darīt vēl šodien. Biju LNNK un pēc tam TB/LNNK biedrs no pašiem pirmsākumiem – redzēju, kā tās lietas tiek kārtotas. Vispirms atbrīvojas no patiesiem nacionālistiem, priekšplānā tiek nolikti iesūtītie, kuri kaut ko parunā, bet līdz darbiem tā arī netiek.

Diemžēl Latvijā tik maz runā latviešu valodā, ka mēs priečājamies par katu, kurš uzdrošinājies rūnāt latviski, – uzreiz uzskaņāt viņu par nezin kādu patriotu. Taču tās ir muļķības! **Vaira Vīķe-**

ciju, tad būs vien viņi jāpiespiež, jo tagad viņi ir tautas kalpi. Pēdējie notikumi ap valdības veidošanu gan liek domāt, ka pārējās partijas *uzmetis* "Visu Latvijai!". Situācija patiešām ir traģiska, ja jau pat viņi šķiet bīstami.

DDD: Vai tas nebija divvaini, ka "Visu Latvijai!" priekšvēlēšanu programmā nebija pieminēta nepieciešamība veikt deokupāciju un dekolonizāciju?

U.F.: Manuprāt, Raivis Dzintars gluži vienkārši taisa spožu karjeru. Viņš iekaroja cilvēku simpatijas ar karodzīniem, lāpām un dziesmām. Atzīstu, man nav lielas uzticības vi-

Uldis Freimenis:
"Jāpanāk, lai ne tikai klaji nelojālie, bet visi okupanti un kolonisti, kuri ar pašaizliedzīgu darbu dekolonizācijas īstenošanā nav pierādījuši uzticību latviešu tautai, aizbrauktu no šejenes."

Freiberga arī runāja latviski. Vai viņa kāda latviešu patriote? **Zatlers** arī nav nekāds patriots. Pirms vēlēšanām lielu ažiotāžu sacēla **Gerhards**, kurš TV5 studijā pie **Mamikina** atteicās runāt krieviski. Atradies varonis! Smiekli nāk, jo viņš, manuprāt, ir vistirākais AS cilvēks.

PRASĪSIM DARBUS NO "VISU LATVIJAI!"

DDD: Kā vērtējat Saeimas vēlēšanu rezultātus?

Uldis Freimanis: Pirms iekļūšanas Saeimā "Visu Latvijai!" izvairījās runāt par dekolonizāciju, atrunājoties, ka šos jautājumus risinās tad, kad tiks pie varas. Vai man ir pamats ticēt, ka tagad, kad "Visu Latvijai!" ir Saeimā, viņi patiešām cīnīsies par deokupāciju un dekolonizāciju?

Viņi mani jau divas reizes ir nodevuši. Pirmoreiz 16.martā, kad man un Dambitim neglīti aizlieza turēt plakātus; otrreiz, kad **Raivis Dzintars** nosodīja 1.jūlija akciju. Manuprāt, tā ir savu cīņu biedru nodošana. Tas liek domāt, ka viņiem trūkst morāles, tādēļ uz viņiem ļoti cerēt nav iemesla.

Mums jau ir pieredze ar VV-F. Kad viņa kļuva par prezidenti, daudzi domāja,

nam. Taču, ja viņš un viņa biedri strādās latviešu tautas interešu labā, es viņus atbalstišu ar visu sirdi un dvēseli, jo man taujas labums stāv pāri personiskajām attiecībām.

Jāpanāk, lai ne tikai klaji nelojālie, bet visi okupanti un kolonisti, kuri ar pašaizliedzīgu darbu dekolonizācijas īstenošanā nav pierādījuši uzticību latviešu tautai, aizbrauktu no šejenes.

Cara laikā Krievijā par nodevējiem uzskaņātā visus, kuri pēc kaujām neatgriezās Dzimtenē. Tagad vajadzētu tādu pašu propagandu – iestāstīt Latvijā dzivojošajiem Krievijas dzeguzēniem, ka viņi ir Dzimtenes nodevēji, kuri parasti sanem ļoti bargu sodu. 9.maijā pie tā saucamā Uzvaras pieminekļa viņiem jāvicina plakāti nevis ar uzrakstu "Uz Berlīni!", bet gan ar šādiem tekstiem: "Uz Krieviju!" "Mātē Krievija sauc!".

Bez nai da kurināšanas vajadzīga spēcīga propaganda, kas liktu krievvalodigajiem kolonistiem aizbraukt no Latvijas. Taču kādu propagandu masu informācijas līdzekļos varam gaidīt, ja, tēlaini izsakoties, par propagandas ministru iecelts **Abrams Kleckins...**

DĀVĀTAM ZIRGAM ZOBOS NESKATĀS

DDD: Krievvalodigie smejas, ka ne jau viņi Latviju novēduši tik sliktā stāvoklī, jo visus šos gadus paši latvieši bijuši pie varas...

Uldis Freimanis: Jā, jā – lāči un kirhenšteini... Problēma tā, ka dāvātam zirgam zobos neskata. To domāju ar neatkarību, kuru būtībā mums vecie krievu partijnieki uzdāvināja, paturot varas grožus savās rokās. Latviešiem tika brižības ilūzija. Diemžēl

esam pārāk naivi – tā bija gan padomju laikos, gan Atmodas gados. Kāpēc leisi neielaida tik daudz kolonistu savā teritorijā?

Tāpēc, ka vieglāk neielaišt nekā pēc tam viņus dabūt laukā. Atbrīvoties no slimības ir grūti. Mēs taču redzam, kā krievi tagad lāmā pat mērenos nacionālistus, kuri pat nerunā tik stingri un tieši kā "DDD".

DDD: Vai iespējams, ka tad, ja Atmodas laikā latvieši būtu nevis dziedājuši, bet kāvušies par savu neatkarību, mēs dzīvotu daudz labākā Latvijā?

U.F.: Protams, ka situācija būtu daudz citādāka. Pie varas noteikti nenokļūtu visādi nodevēji, kā tas ir bijis līdz šim. Latvijā būtu tāpat kā Turkmenistānā, kur vairs nav neviena krievs. Arī Čečenija ir pie mērs, kas notiek, ja tauta aizstāv savas intereses –

nevis Krievija, bet Čečenija diktē savus noteikumus.

TAGAD IKVIE- NAM JĀKLŪST PAR KAROTĀJU

Uldis Freimanis: Latvijā tiek izvērsta spēcīga "smadzenu pūderēšana". Nepieciešams liels gribaspēks un taisnīguma izjūta, lai nenoticētu hipnotiskajiem atkārtojumiem, ka okupantiem un kolonistiem jānaturalizējas, ka mums, latviešiem, viņi jāintegrē. Būsim reālisti – laikraksts "DDD" taču ir vienīgais, kurš raksta par deokupācijas un dekolonizācijas nepieciešamību.

DDD: Vai iespējams, ka tad, ja Atmodas laikā latvieši būtu nevis dziedājuši, bet kāvušies par savu neatkarību, mēs dzīvotu daudz labākā Latvijā?

U.F.: Protams, ka situācija būtu daudz citādāka. Pie varas noteikti nenokļūtu visādi nodevēji, kā tas ir bijis līdz šim. Latvijā būtu tāpat kā Turkmenistānā, kur vairs nav neviena krievs. Arī Čečenija ir pie mērs, kas notiek, ja tauta aizstāv savas intereses –

pastāv ticība dekolonizācijai, mūsu tautai ir nākotne.

Gribētu, lai latvieši vairāk uzņemtos iniciatīvu, nebaudītos karot arī vienatnē. Ar savu piemēru cenšos parādit, ka nav jābūt simtiem, lai protestētu pret netaisnību. Ikviens taču var uztasīt plakātu un atklāti pateikt, kurš šeit ir saimnieks un ko latviešu tauta patiesībā vēlas. Nevajag gaidīt, ka Garda visu izdarīs mūsu vietā! Katram latvietim ir kaut kas jādara lietas labā, lai pārtrauktu tautas iznīcināšanas politiku. Vajag izmantot katru iespēju izteikties, piemēram, radio *Brīvajā mikrofonā*. Tā tikai šķiet, ka tam nav jēgas, taču tieši šie mazie darbiņi ir tie, kas notur mūsu tautu pie ideāliem.

Intervēja Liene Apine

Eiropā pieaug nacionālisms

Sobrīd Eiropā nacionālisms, imigrantu politika un ar to saistītie jautājumi kļūst arvien aktuālāki. Francija izraidīja nelegālos imigrantus – čīgānus. Arī Zviedrijā nacionālistu partija ir guvusi panākumus vēlešānās. Par ko tas liecina?

Aivars Garda: Tas varētu liecināt, ka Eiropas tautas un valstis ir guvušas rūgtu pieredzi ar tiem imigrantiem, kurus pie sevis labprātīgi pieņēmušas. Imigranti šim tautām un valstīm ir apnikuši, un tās nezina, ko ar tiem iesākt. Pareizdams, ka šis nesaskaņas arvien pieaug, un nacionālisms Eiropā atkal uzplauso.

Diemžēl Latvijai nepaveicās, ka neatkarību atguvām laikā, kad Eiropā un visā pasaule valdīja izteikts kosmopolītiskas tendences. Tāpēc mums ir bijis tik grūti izraidīt visus šos kolonistus un okupantus un mūsu pie varas esošie bālelini tik viegli ir varējuši nodot tautas intereses. Taču viss strauji var mainīties.

Nosargāsim savu Tērvzemi!

Iztirgo ne tikai Rigu un Jūrmalu – šis process notiek arī citās lielākajās pilsētās. Piemēram, Ventspili migrantiem tiek pārdotas ne tikai dzīvojamās mājas, bet arī bijušās skolas (māsinškola), slimnīcas (bijusī bērnu slimnīcas ēka Vasarnīcu ielā, kurā migrants ierīkojis kafejnīcu un viesnīcu) un vēl daudzi citi objekti.

Tikmēr valdība uzdarbojas lielākos apjomos un, ne aci nepamirkšķinot, atdod veselu Abrenes novadu Krievijai. Un nu šie paši "tirgoņi" atkal raujas pie varas...

Mīlie latvieši, kas vēl esam palikuši, it īpaši jaunatne! Cinīsimies par mūsu tēvu mīlo zemīti, kura mūsu senčiem nenāca viegli! Šie nodevēji, kuri mai-

Cinīsimies pret šiem kangariem!
Nosargāsim savu Tērvzemi un tautu!

Rozālija, Ventspili

"Ja "Visu Latvijai!" paši necīnīsies par deokupāciju un dekolonizāciju, tad būs vien viņi jāpiespiež, jo tagad viņi ir tautas kalpi."

visku Latviju ir tikai miglas pūšana acīs.

Zināms, kā strādā slepenie dienesti – viņu aģenti tiek iefiltrēti itin visur. Jūs domājat, ka Atmodas gados Tautas fronti vadīja latviešu patrioti? Nē, tur

LATVIJA UZDZĪTA UZ SĒKĻA

Turpinājums no 6. lpp.

Vai tā bija tikai varas politikānū mulķiba, tuvredzība, nevalstiskā domāšana? Kā varēja nesaprast, ka par nekā nedarišanu nekad un nekur nemaksā?

Tie, kas vēroja, vērtēja un analizēja valsts ekonomisko politiku pirms vairākiem gadiem, saskatīja, ka sagrāujot ražošanu – valsts pastāvēšanas pamatu, valsts kuģis tiek stūrēts pretī sēklīm. Nu tam esam uzsēdušies.

Pēc neatkarības atgūšanas bija iespēja vest valsti pa labklājības ceļu, bet neviens valdība to neizmantoja. Bija kredīta G-24 miljoni. Negodigi veicot privatizāciju, valsts pazaudēja daudzus miljardus latu. Milzīgas naudas summas pazuda gan pašvaldību,

savām kļūdām. Jābūt likumam, kas atļauj deputātu atsaukt. Likumi jāpienem visas tautas un valsts interesēs nevis bagāto labā. Jābūt vidusšķirai, kas konsolidētu sabiedrību, kura nepielautu ražošanas sagraušanu. Jāuzklausa sabiedriskā doma un jāņem vērā arī opozīcijas konstruktīvie priekšlikumi – tad nebūtu plaisas starp varu un tautu. Mūsu "demokrātijā" šie kritēriji nav ievēroti.

Vēlēšanās pie varas grib tikt tie paši politiķi, kas valsti noveduši līdz bankrota slieksniem. Lūk, kā apvienības "Par labu Latviju" balstītājs, padomes priekšsēdētājs Andrejs Ēķis vērtē stāvokli valstī: "Latvijas tautsaimniecība ir izpostīta. Tādus pos-

Pēc neatkarības atgūšanas bija iespēja vest valsti pa labklājības ceļu, bet neviens valdība to neizmantoja."

gan ministriju līmenī pie valsts pasūtījumiem. Tika būvēti dārgi lielceli un tilts Rīgā, kaut vareja modernizēt ražošanu un uzceļt jaunas rūpīcas.

Demokrātija pati par sevi labklājību nenes – tā tikai dod iespēju to sasniegt. Mūsu politiķi šīs iespējas neizmantoja. Demokrātija var arī atnest lielu postu, ja pie varas tiek politiķi, kuriem pirmajā vietā nav valsts intereses. Ari Hitlers Vācijā pie varas tika demokrātiskās vēlēšanās. Bet kādu postu atnesa visai cilvēci!

Demokrātija balstās uz noteiktiem kriterijiem, kuri jāievēro. Politiskā vara nedrīkst saaugt ar oligarhiu ekonomisko varu. Politiskiem jānes atbildība par

tījumus var nodarīt tikai Trešais pasaules karš. Sākusies klusa, postoša un lēni linoša cīpa. Mūsu telefons, telegrāfs un bankas jau ir ieņemtas un neatrodas mūsu īpašumā."

Precīzs vērtējums, tikai viņš nepasaka, kurš vairojams šajā postā? Vai viņš domā, ka tie paši, kuri apzināti iedzina smagajā krīzē, tagad izglāb valsti? Divaina spriešana, ačgārīna loģika!

Demografiskais stāvoklis valstī ir katastrofāls! Kad sagrauta ražošana, daudzi palikuši bez darba, tūkstoši dodas laimi meklēt svešumā. Valsti grauji korupcija.

Esam krustcelēs – bista mi tuvu tai robežai, aiz kurās plaukstošas, latviskas Latvijas var nebūt.

Zvanot pa tālrungi:

90006082,

jūs ziedojet **1 latu** laikrakstam "DDD".
Veicināt plašāku "DDD" izplatību un sniegt
atbalstu tā veidošanai iespējams arī,
pārskaitot ziedoju mu uz

Latvijas Nacionālās frontes kontu

Latvijas Hipotēku un zemes bankā

(SWIFTkods: LHZBLV22);

konts: LV38LHZB1000054029001;

Reģ.Nr. LV40008033014.

**Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.**

Laikraksts **DDD** Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196

Iznāk 2 reizes mēnesi Riga, 2010

Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**

(Reg.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;

Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHZB1000054029001

Galvenā redaktore: **Līga MUZIKANTE**

Radaktori: **Liene APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 - 4,**

Rīga LV-1019

tālr./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.DDDLNF.COM**

E-pasts: **DDD.LNF@GMAIL.COM**

Iespēsts: SIA "Latgales druka", Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

EIRO IEVIEŠANA – CĪNA PAR "CEĻOJOŠO SARKANO KAROGU"

Jau kuro gadu Latvija dažādi prātvēderi spriež, ka jāgatavojas eiro ieviešanai. Igaunija jau ar nākamo gadu lietos eiro, kaut gan aptuveni puse iedzīvotāju ir pret to. Tikmēr Polija pavismierigi ir atlukusi eiro ieviešanu uz 10 gadiem. Lasītāji jautā, kāda ir LNF attieksme pret eiro ieviešanu?

Aivars Garda: Amizanti,

Es atceros, ka mūsu klasē bija jācīnās par ceļojošo Sarkano karogu. Visi arī lielu pompu centās, it kā kādam tas karogs būtu vajadzīgs. Tieši tāpat mēs vēl nesen cīnījāmies, tēlaini izsakoties, par tādu pašu "ceļojošo Sarkano karogu" – par iestāšanos Eiropas Savienībā, tad arī NATO. Tagad tiek plivināts jauns "Sarkanais karogs" – eiro ieviešana. Nu

"tiesības" autors Andis Koknessis, eiro ir starptautisko blēžu izdomāta valūta, lai vēl vairāk izzagtū

parlamentiem.

Polija jau ir sapratusi, ka eiro tai vispār nav vajadzīgs, tomēr pieklājības

"Kā teica grāmatas "Tautu tiesības" autors Andis Koknessis, eiro ir starptautisko blēžu izdomāta valūta, lai vēl vairāk izzagtū valstis un aplaupītu tautas."

tagad diktī centīsimies, lai tikai te tiktu ieviests eiro... Smiekligi!

Kā teica grāmatas "Tau-

valstis un aplaupītu tautas. To radījuši pasaules "varenie", kas nerēdzami stāv aiz visām valdībām,

pēc šī jautājuma risināšanu atlikusi uz 10 gadiem. Kā vēstī ziņas, arī Niderlandei eiro ir apnīcis līdz kaklam – tur plašumā vēršas tautas kustība par guldēnu atjaunošanu. Tāpat Vācijā eksperti pauž, ka šādas valūtas savienības pastāv tikai vidēji 10 gadi, un paredz eiro krahu. Vācieši ilgojas pēc savām markām.

Sanāk, ka tad, kad Latvija milzīgās, smiekligās cīņas un centībā būs ieguvusi tiesības ieviest eiro, šī valūtas savienība sabruks.

LASĪTĀJA VIEDOKLIS

Mana pieredze ar vislatviešiem

Turpinājums no 6. lpp.

Atzinību toties baudīja bagāti, ambiciozi ierāvējī, kas nekaunīgi pasludināja sevi par tautas glābējiem. Tiklīdz pie politiskā apvāršņa parādījās bēdīgi slavenais darbonis **Andris Šķēle**, *krustnieči* vai no biksēm leča ārā, lai šo tipu slavētu un popularizētu kā vienīgo, kas varot glābt Latvijas valsti no bojāejas. Tā tas turpinājās vairākus gadus, līdz Šķēles reitings katastrofāli kritās, bet taisni tad politiskajā olimpā uzradās *repsis*, un *Latvijas Avize* uzsāka viņa tēla spodrināšanu.

Savulaik šī avīze diezgan labprāt publicēja arī manas vēstules, taču kolidz saprata, ka esmu nacionālists pēc pārliecības, nevis izrādišanās dēļ, organizēja manis nomelnošanu, sagrozot un gandrīz vai kriminalizējot manis paustos uzskatus. Kad es pret to skarbā formā izteicu protestu, manas domas avīze pārstāja publicēt vispār. Varbūt tam par iemeslu bija arī fakts, ka atteicos braukt uz avizes redakciju, lai personīgi iepazītos ar Voldemāru, – šādu aicinājumu man savulaik bija izteikusi LA vēstuļu nodalas redaktors **Māris Antonevičs**, kurš savulaik bija atbraucis uz Daugavpili mani intervēt, taču no manis teiktā avīze gandrīz neko nepublicēja, toties gana gari un plaši šausminājās par to, kādi "briesmīgi eks-trēmistī" esot sastopami mūsdienu jaunatnes vidū.

Ar Raivi gan Krustīnam&Co uzreiz izdevās atrast kopīgu valodu, viņa rakstu darbus drīz vien no vēstuļu sadaļas pārcēla

publicēšanai komentāru sadalā, līdz ar to maksājot par tiem arī honorāru. Dienu no dienas lasītājiem tika *borēts*, cik gudrs un patriotisks esot Raivis un viņa komanda; faktiski šādas aktivitātes pilnā spārā turpinās arī patlaban. Intervējot kādu no politiķiem, praktiski katru reizi tika vaicāts, kā viņš vērtē apvienību *Visu Latvijai!* un vai pieļauj iespēju nemit to savas partijas paspārnē. Var tikai minēt, kāpēc Raivis ir Voldemāram tā iepaticies – tikai viņa politisko uzskatu vai vēl kāda citā iemesla dēļ? Tā vai cītādi, bet jaunais puisis ne lika vecajam vilīties – piekopa tieši tādu politiku, kādu viņš no šā vēlējās sagaidīt. Kad 2006. gadā Rīgā t.s. *praida* dalīnieki drosmīgi, Patriotiski noskanoti cilvēki apmētāja ar izkārniņumu maišiņiem, tieši Raivis bija viens no pirmajiem, kas šādu rīcību aktīvi nosodīja. Viņš to regulāri medza pieminēt, arī uzstājoties 9.Saeimas priekšvēlēšanu debatēs televīzijā: "Mēs ne pie kādiem apstākļiem neatbalstām cilvēku nomētāšanu ar mēsliem..." Ne jau velti Raivis ir tik milš ciešiņš bēdīgi slavenajam **Karlim Streipam**.

Vēl šopasār, uzaicināts uz Streipa vadīto pārraidi, *nabadziņš* minstīnājās kā karstu kartupeli mutē paņēmis, kad *pidars* viņam tieši uzprasīja, kāda tad ir *vislatviešu* apvienības attieksme pret t.s.

"seksuālajām minoritātēm"? Tā ir katra privāta lieta..., mēs esam pret iejaukšanos personīgajā dzīvē un arī pret seksualitātes propagandu..." – aptuveni tā Raivis nomurminā-

ja, gribēdams iztapt gan *taisnās zarnas operatoram*, gan arī saviem potenciāliem vēlētājiem, apzinoties, ka absolūtais vairums no viņiem neatbalsta homoseksuālismu.

Starp citu, kad pirms neilga laika tieši uzprasīju Raivim, kā tad ir ar LA "firera" seksuālo orientāciju, un gaidīju apmēram šādu atbildi: "Ko muldi, plānprātiņ, tu pats drizāk esi *pidars* nevis viņš!" – tā vieta saņēmu izvairīgu skaidrojumu, ka viņš neiejaucoties sava darba devēja per-

"Vislatviešu kompānijas mīlestība pret JL saglabājusies joprojām – atcerēsimies, kā vēl šā gada pavasarī viņi lūgšus lūdzās iekļaut savu partiju apvienībā *Vienotība*, taču kārtējo reizi saņēma atteikumu."

sonīgajā dzīvē. Faktiski tādējādi Raivis netieši lika manīt, ka šīs personas noslieces varētu nebūt gluži tādas, kā visiem normāliem viriešiem.

Lai nu kā, man nav droša pamata apgalvot, ka Raivis būtu *pidars*, taču ne noliedzami ir tas, ka viņš un vairums viņa "kamerādu" ipaši nemaz nenosoda homoseksuālismu un nekādā veidā to neapkarso. Acīmredzot viņi saprot, ka no politiskā karjerisma viedokļa nav izdevīgi braukt virsū *zilajai mafijai*, kurai taču ir tik liela ieteikme Eiropā un visā pasaule.

Iesaku atcerēties arī Raivja komandas glēvo nostāju Rīgā notiekošo 16.marta pasākumu sakārā! Vēl pirms dažiem gadiem viņš ar savu organizāciju ne tikai pats tajos nepiedalījās, bet nosodīja

ja personībai. Atcerēsimies, ka tā dēvētās "nacionālās apvienības" sarakstā ir sastopams arī dažs labs cits, manuprāt, viltus-patriots ipatnis.

Pieminēšanas vērts ne-apšaubāmi ir **Visvaldis Lācis**, kurš *vislatviešiem* ir bez maz vai pacelts goda talismana – karognesēja statusā. Pirms gadiem desmit šā kunga darbību vērtēju visai atzinīgi, plāšu rezonansi bija ieguvusi viņa sarakstītā grāmata "Vai vēlreiz zem krievu zābaka?", kurā autors pamato atgādināja par nelikvidētajām okupācijas sekām un joprojām Latvijai un Latviešu tautai draudošajām rusifikācijas briesmām.

Turpinājums sekos

Publicēts saīsināti